

Louie, Nefi ja piano

Noelle Lambert Barrus
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Taiwanissa.

"Oletko valmis, Louie?" neiti Li kysyi. Louie nyökkäsi. Hän laski sormensa mustille ja valkoisille pianon koskettimille ja alkoi soittaa. *Plink, plink, plink.* Hänestä oli ihanaa soittaa kaikki nuotit perä perää ja saada aikaan musiikkia. Hän soitti läpi koko ensimmäisen sivun ja siirtyi seuraavalle.

PLONK. Hups. Hänen oli aina vaikea soittaa tämä kohta. Siinä oli paljon nopeita nuotteja. Louie aloitti taas alusta.

PLONK. Louien otsa kurtistui. Ei taas! "Ei se mitään", neiti Li sanoi. "Yritetään uudestaan hitaasti."

Louie harjoitteli vielä muutaman kerran neiti Lin avulla. Mutta hän ei vielä kukaan pystynyt selviytymään vaikeasta kohdasta kovinkaan hyvin.

"Tämä kohta on hankala, mutta tiedän, että pystyt siihen", neiti Li sanoi. "Voisitkohan harjoitella enemmän kotona ennen esitystä?"

"Luulen niin", Louie sanoi. Seuraavana päivänä Louie harjoitteli jälleen pianolla. Mutta hän soitti jatkuvasti saman kohdan väärin! *Plink, plink, PLONK.*

Isä tuli huoneeseen. "Miten sujuu?" hän kysyi.

PLONK! Tämä kohta kappaleessa oli vaikea.

Louie osoitti nuotteja viivastolla. "Tämä kohta on todella vaikea. Minun täytyy soittaa se aina uudestaan!"

"Se tosiaan näyttää vaikealta", isä sanoi. "Mutta se muistuttaa minua eräästä Mormonin kirjan kertomuksesta. Kertomuksesta, jossa Nefi palasi hakemaan levyt."

Louien silmät suurenivat. "Minä pidän siitä kertomuksesta! Nefi jatkoi yrittämistä yhä uudelleen. Ja taivaallinen Isä auttoi häntä."

Isä hymyili. "Aivan oikein. Jos jatkat yrittämistä, niin eiköhän taivaallinen Isä auta sinuakin, kuten Hän auttoi Nefiä."

Louie nyökkäsi ja aloitti alusta. Isä istui tuoliin lähelle Louieta ja kuunteli. Louie keskittyi siihen kohtaan, joka oli vaikea. Hän soitti jokaisen nuotin hitaasti.

Sitten Louie soitti taas koko kappaleen. Joka kerta kun hän soitti, hän tuli nopeammaksi. Viimein hän soitti kaikki nuotit oikein! Hänestä tuntui tosi hyvältä. Hän ei edes huomannut, kuinka kauan siihen meni.

"Sinä teit sen! Hienoa työtä", isä sanoi. Äiti seisoj ovella. "Se kuulosti hienolta, Louie!" "Kiitos", Louie sanoi. "Opin viimein sen vaikean kohdan."

Äiti halasi Louiea. "Olen ylpeä siitä, että olet tehnyt niin lujasti töitä."

Esiintymisiltana Louieta jännitti. Hänen sydämensä jyskytti. Hänen kätensä olivat hikiset.

Viimein tuli hänen vuoronsa. Hän käveli lavalle ja katsoi vanhempia ja lapsia, jotka olivat kuuntelemassa. Hän sanoi kappaleensa nimen ja istuutui sitten kovalle penkille.

Louie veti syvään henkeä ja asetti kätensä kiiltävien koskettimien ylle. Hän tiesi tehneensä kaiken voitavansa. Taivaallinen Isä auttaisi häntä.

Louie alkoi soittaa. Nuotit soivat juuri siten kuin hän oli harjoitellut. Sitten oli vuorossa se vaikea kohta.

Hän soitti jokaisen nuotin oikein. Tällä kertaa se ei tuntunut niin vaikealta!

Lopulta hän soitti kappaleen viimeisen nuotin. Kaikki taputtivat, kun hän nosti sormensa koskettimilta. Louie kumarsi hymyillen. Hän näki äidin, isän ja siskojensa taputtavan ja hymyilevän. Hän oli tehnyt sen! Hän oli yrittänyt uudelleen silloinkin kun se oli vaikeaa, aivan kuten Nefi. Ja taivaallinen Isä oli auttanut häntä. ●

